

7 Dopiň **mě**, nebo **mně**.

Hrozně _____ to vytočilo. Nech _____ hádat. _____ to nevedl. Vřele _____ přivítal. Naklonila se ke _____ . Pokukoval po _____ . Beze _____ to nemůžu zvládnout. Vrátila se pro _____ . Chtějí po _____ telefonní číslo. Měli ze _____ radost. Pojd'ke _____ . Krve by se ve _____ nedořezal. To je pro _____ ? Ty toho o _____ moc nevíš. Ze _____ nemusíš mít strach. Pro _____ za _____ si dělej, co chceš. Ode _____ to nevíš. _____ se to nezdá. K tomu _____ nepřinutí.

Mezi **sebou** a **sebou** je významový rozdíl. **S sebou** používáme, když mluvíme o něčem, co máme u sebe, co si někam balíme, bereme apod. **Vežmu si s sebou plavky**. Oproti tomu **sebou** obvykle používáme, když popisujeme nějaký pohyb toho, o kom nebo o čem se mluví, a nemluvíme o žádné další věci nebo osobě. **Poplašeně sebou trha**. Používáme ho také ve tvaru 7. pádu **sám/sama sebou**.

8 Dopiň **sebou**, nebo **s sebou**.

Prinesl si _____ vlastní tablet. Mrskal _____, ale ze sítě se nevyvíkl. Šli do obchodu a jakuba vzali _____. Mám _____ všechno, co potřebuji. Auto _____ prudec škublo a vystřelilo vpřed. Byl zvyklý nosit kouzelnou hůlku pořád _____. Dům se zřítíl a strhl _____ i stodolu. Když zazněl výstřel, všichni _____ škubli. Plácl _____ do postele a usnul. Dáte mi _____ nějaké peníze? Dáte si jídlo tady, nebo si ho vezmete _____ ? Hod' _____, musíme jít! Není si jistá sama _____.

9 Pozoruj následující věty. Dopiň pravidlo, které popisuje, kdy se v češtině používají tvary zájmen třetí osoby se souhláskou [h] na začátku (něj, ní, nimi, něho...).

Porád na **ni** musím myslet. Bez **ni** to prostě není jako dřív. Potkal jsem jí jednou na nádraží. Velmi si **jich** vážím. O všem se s **nimi** radím. Můžu se na **ně** spolehnout. Mám **je** velmi rád. Pozvala jsem **ho** na oslavu narození, i když se na **něj** zlobím. Cítím se s **ním** dobře a věřím mu. Nemůžu o **něm** říct nic zlého. Nechci **ho** urazit.

Tvary s [h] na začátku používáme _____

10 Dopiň **ji/ni**, nebo **jí/ní**.

Pozval _____ na zmrzlinu. Zmrzlina _____ moc chutnala. Nedá se s _____ o tom mluvit. Podívej se na _____, jak se předvádí. Kluci si o _____ hodně povídají. Myslim, že _____ někdy i pomlouvají. Mám o _____ strach. Asi jsem se v _____ spleta. Bude to pro _____ hračka. Bez _____ nikam nepůjdu. Zeptej se _____, jestli půjde taky.

Pozor na tvary **zájmena ona**. Ve 4. pádě je spisovný pouze krátký tvar **ji/ni**, v ostatních pádech jsou tvary dlouhé. **Pavla má novou sukni. Půjčila mi ji, ale necítila jsem se v ní dobře.**

Zájmena privlastňovací říkají, či něco je. Můžeme je odvodit od zájmen osobních. Např.: Tohle jsem **já** a tohle je **moje** sestra. Tohle **jsi ty** a tohle je **tvоя** sestra. To jsme **my** a **náš** je svět. Mezi zájmena privlastňovací patří slova: **můj, tvůj, náš, váš, jeho, její, jejich** a zvrátne zájmeno **svůj**.